

Bruxelles, den 3.3.2014
COM(2014) 114 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

Endelig resultattavle for forenkling under FFR 2014-2020

DA

DA

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

Endelig resultatavtale for forenkling under FFR 2014-2020

BAGGRUND

Den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 fastsætter rammerne for EU's finansiering. Den Europæiske Union vil over de næste syv år investere knap 1 bio. EUR til fremme af bæredygtig vækst, jobskabelse og konkurrence, solidaritet og samhørighed og i foranstaltninger, der sætter Unionen er i stand til at spille sin rolle i resten af verden.

Den flerårige finansielle ramme (FFR)¹ blev vedtaget af Rådet den 2. december 2013 med Europa-Parlamentets godkendelse og danner rammerne for EU's udgifter i perioden 2014-2020 inden for de seks definerede udgiftsområder, som svarer til brede politikområder: konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse, økonomisk, social og territorial samhørighed, bæredygtig vækst: naturressourcer, det globale Europa, administration og kompensationer. EU forpligter sig samlet set til at investere op mod 960 mia. EUR over de næste syv år, og i samme periode vil der blive godkendt 908,4 mia. EUR i faktiske betalinger. Til sammenligning svarer dette beløb til mindre end 1 % af hele EU's bruttonationalindkomst (BNI). Ikke desto mindre vil disse midler skabe en betydelig EU-merværdi i form af investeringer og bidrage til at nå målene i Europa 2020-strategien² for vækst og jobskabelse. Den Europæiske Union vil i løbet af den nye finansieringsperiode skabe resultater ved en bedre anvendelse af midlerne, bl.a. gennem resultatorienteret finansiel bistand, forenkling, begrænsning af fejl og øget effektivitet – alle aspekter, der fik stor opmærksomhed i forbindelse med udarbejdelsen af og forhandlingerne om FFR. På den baggrund lancerede Europa-Kommissionen en resultatavtale for forenkling af FFR³ – en proces, hvor alle foranstaltningerne til forenkling og rationalisering af alle programforslagene under FFR blev nøje identificeret og ledt gennem lovgivningsprocessen.

Europa-Parlamentets og Rådets godkendelse af EU-budgettet for 2014⁴ baner vejen for tildeling af midler i indeværende år. De lovgivende instanser har også godkendt de sektorspecifikke finansieringsprogrammer, både under central forvaltning og delt forvaltning, som iværksættes den 1. januar 2014.

De sektorspecifikke finansieringsprogrammer er blevet godkendt af de lovgivende instanser. De lovgivningsmæssige rammer for tildeling af midler i hver sektor er på plads og finder anvendelse fra den 1. januar 2014. Samtidig er EU's budget for 2014 blevet vedtaget af

¹ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020.
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2013:347:0884:0891:da:PDF>

² Meddelelse fra Kommissionen - *Europa 2020, En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst*, KOM(2010) 2020 endelig.
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:2020:FIN:DA:PDF>

³ COM(2012) 531 final.

⁴ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+20131120+TOC+DOC+XML+V0//DA> For en omfattende præsentation af EU's budget for 2014, se: http://ec.europa.eu/budget/library/biblio/documents/2014/DB2014_WD_0_en.pdf

Europa-Parlamentet og Rådet. De finansielle midler for det indeværende år kan derfor tildeles gennem de sektorspecifikke programmer. Det betyder, at alle de nødvendige elementer - FFR, budgettet og den sektorspecifikke lovgivning - er på plads, og at EU kan påbegynde den nye finansieringsperiode.

1. ENDEN ER BLOT EN NY BEGYNDELSE

Forenklingen er endnu ikke bragt helt til ende. Nogle af de sektorspecifikke programmer, der er vedtaget, skal stadig suppleres med tekniske regler. De kræver også alle, at der vedtages gennemførelsesforanstaltninger. De regler og procedurer, som EU-institutionerne og medlemsstaterne fastsætter i den forbindelse, skal stadig have forenklingen for øje.

Vedtagelsen af de sektorspecifikke finansieringsprogrammer og de dertil hørende forenklingsforanstaltninger markerer enden på EU-institutionernes forhandlinger. Forenklingsindsatsen skal dog fortsætte, og ansvaret påhviler både EU-institutionerne og medlemsstaterne. Nogle finansieringsprogrammer skal suppleres med tekniske elementer, inden de kan gennemføres. De relevante ikke-lovgivningsmæssige retsakter bør vedtages ved førstkommende lejlighed, så programmerne kan gennemføres og få tildelt midler så hurtigt som muligt i 2014. Man bør undgå unødvendige administrative byrder og forsinkelser. Det er kun muligt, hvis vi opretholder det politiske momentum og det gnidningsfri samarbejde mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. De tre institutioner har deltaget fuldt ud i vedtagelsesproceduren, og de har nu ansvaret for at sikre en glat og hurtig færdiggørelse af retsgrundlaget, så midlerne kan tildeles støttemodtagerne.

EU-institutionerne, og navnlig Kommissionen, har også ansvaret for at fastsætte gennemførelsesbestemmelserne for de programmer, der forvaltes centralt af Kommissionen. Her er der også behov for samarbejde. De nationale eksperter, som samles i udvalg, vil granske de gennemførelsesbestemmelser, der finder anvendelse i en lang række tilfælde. Denne granskning foretages med henblik på at fastsætte de bedst egnede finansieringsregler så hurtigt som muligt. Europa-Parlamentet vil på baggrund af de nyligt vedtagne bestemmelser for de sektorspecifikke programmer i højere grad deltage i gennemførelsesfasen, hvad angår oplysning eller strategisk dialog med Kommissionen. Europa-Parlamentet kan således spille en afgørende rolle og fremme vedtagelsen af enkle og effektive gennemførelsesbestemmelser med henblik på at tildele midler på basis af projekternes merværdi for EU.

De programmer, hvor forvaltningen deles mellem Kommissionen og medlemsstaterne, tegner sig dog for 80 % af EU-budgettet. For disse programmer vil gennemførelsesbestemmelserne og procedurerne først blive vedtaget på EU-plan af Kommissionen, hvorefter medlemsstaterne om nødvendigt supplerer dem med nationale og regionale bestemmelser under Kommissionens overvågning og kontrol. Medlemsstaterne og EU-institutionerne skal ved vedtagelsen af disse bestemmelser og procedurer navnlig anvende de forenklingsforanstaltninger, der er indført i de lovgivende retsakter, i fællesskab og med samarbejde for øje. Forenklingsforanstaltninger er ofte en mulighed i de programmer, hvor forvaltningen deles med medlemsstaterne. For eksempel endte forhandlingerne om fondene under den fælles landbrugspolitik med, at medlemsstaterne fik tildelt flere beføjelser i

forbindelse med gennemførelsen af den nye forordning om direkte betalinger⁵. Det gælder både, hvilke betalingsordninger de vælger at afsætte midler til, og hvordan disse ordninger skal gennemføres. Medlemsstaternes nye fleksibilitet kan skabe et vist potentiale for forenkling (navnlig for støttemodtagerne), men erfaringerne viser, at det ofte gør det mere kompliceret for de nationale myndigheder og Kommissionen at forvalte og kontrollere dem. Den endelige virkning hvad angår omkostninger og byrder afhænger i høj grad af de politiske beslutninger, der træffes på nationalt og regionalt plan. Kommissionen opfordrer derfor medlemsstaterne til nøje at overveje, hvordan den nye lovgivning gennemføres mest enkelt, og til at tage særligt hensyn til de virkninger, deres beslutninger vil få for kontrollerne og fejlprocenterne. Kommissionen vil støtte gennemførelsen af disse muligheder på nationalt plan, også med teknisk bistand (f.eks. i samhørighedspolitikken), navnlig i de medlemsstater, der lader til at have visse administrative vanskeligheder i den henseende.

Endelig skal det bemærkes, at formålet med fastsættelsen af disse forenklede bestemmelser og procedurer er at sikre, at EU-budgettet anvendes mere effektivt. For at sikre en bedre anvendelse af midlerne skal fejlprocenten således også sænkes gennem en korrekt og mere effektiv anvendelse af de forebyggende og korrigerende foranstaltninger. Selv om disse foranstaltninger sigter mod at beskytte EU's budget, er anvendelsen heraf også i medlemsstaternes interesse, ikke mindst fordi de indvirker på de nationale budgetter⁶.

2. VIGTIGSTE RESULTATER

2.1. Strømlining af programmer

2.1.1. Nedbringelse af antallet af programmer

Et af de overordnede resultater af forenklingen har været, at antallet af finansieringsprogrammer er reduceret til 22, idet der er oprettet integrerede programmer for hvert politikområde.

Den eneste undtagelse er det integrerede program, som Kommissionen har foreslået på skatte- og toldområdet (FISCUS-programmet)⁷, som de lovgivende instanser valgte at splitte op. I alle de øvrige tilfælde er de særskilte programmer blevet integreret i én enkelt og sammenhængende sektorramme for hvert politikområde. Strømliningen af programmer for hvert politikområde er en måde at opnå forenkling og en større effektivitet på, da det forventes at skabe større synergi og fælles gennemførelsesbestemmelser og -procedurer. Der er indført en enkelt sektorramme inden for forsknings- og innovationspolitikken (Horisont 2020), politikkerne for samhørighed, udvikling af landdistrikterne og fiskeri (forordningen om fælles bestemmelser), eksterne forbindelser (RELEX) og indre anliggender

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om bestemmelser for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets Forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 608).

⁶ Se f.eks. Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, *Beskyttelse af Den Europæiske Unions budget indtil udgangen af 2012*, COM(2013) 682, final.
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2013:0682:FIN:DA:PDF>

⁷ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af et handlingsprogram for told og beskatning i Den Europæiske Union for perioden 2014-2020 (FISCUS) og om ophævelse af beslutning nr. 1482/2007/EF og nr. 624/2007/EF (KOM(2011) 706 endelig). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0706:FIN:DA:PDF>

(fonden for asyl, integration og migration samt fonden for intern sikkerhed), samt inden for socialpolitikken, hvor programmet for beskæftigelse og social innovation (EaSI) har til formål at finansiere nogle af målene i Europa 2020-strategien.

2.1.2. Tilpasning til finansforordningen

Et andet vigtigt resultat har været, at bestemmelserne for finansieringsprogrammerne er blevet tilpasset til finansforordningen.

De lovgivende instanser har anerkendt finansforordningens⁸ nytteværdi som et fælles regelsæt, der sikrer, at EU-finansieringen er sammenhængende og ensartet. Europa-Parlamentet og Rådet har derfor anerkendt behovet for at sikre, at bestemmelserne i finansforordningen overholdes i alle de sektorspecifikke programmer, og har under forhandlingerne fuldt ud accepteret, at de sektorspecifikke bestemmelser tilpasses til finansforordningen. Dette sikres ved enkle krydshenvisninger, uden at de relevante bestemmelser i finansforordningen har skullet gentages i de enkelte programmer. Krydshenvisningerne vil bidrage til, at der ikke opstår forskellige fortolkninger og/eller modsigelser i anvendelsen af finansforordningen, som følge af at de samme bestemmelser findes i forskellige retsakter. Overensstemmelsen med finansforordningen er desuden sikret ved indførelsen af meget begrænsede undtagelser i særligt begrundede tilfælde, hovedsageligt i forordningen om fælles bestemmelser og f.eks. fondene for indre anliggender, hvor der er mulighed for retroaktive tilskud i krisebistandsforanstaltninger. Der er også indført nogle undtagelsesbestemmelser i det nye instrument til håndtering af ungdomsarbejdsløsheden (ungdomsbeskæftigelsesinitiativet). For at sikre en hurtig gennemførelse af initiativet vil alle de midler, der tildeles, blive afsat i programperiodens første to år, og støtteberettigelsen er exceptionelt blevet fremrykket til den 1. september 2013. Lovgivningsrammerne indeholder også undtagelsesbestemmelser vedrørende forpligtelsen til national medfinansiering for at reducere byrden for de nationale budgetter.

2.1.3. Synergi og mainstreaming

Foruden strømlinede programmer, som i sig selv er i overensstemmelse med finansforordningen, vil der kunne skabes synergier, og EU's politiske prioriteter vil blive mere integrerede.

Der er skabt synergier mellem de forskellige programmer, f.eks. inden for miljømæssigt bæredygtig vækst. De direkte betalinger til landbrugere under den fælles landbrugspolitik er nu betingede af, at landbrugerne anvender en miljøvenlig praksis. Målet, som nu realistisk set kan nås, er, at 30 % af de direkte betalinger skal knyttes til 'grøn' praksis. Kommissionen havde dog forslået tre enkle og kontrollerbare landbrugsmetoder, som skulle gælde for alle landbrugerne. Medlemsstaternes anmodning om, at de grønne metoder skulle kunne tilpasses nationale og regionale forhold, har medført, at de lovgivende instanser har indført en række tærskler, undtagelser og muligheder. Dette vil sandsynligvis kunne begrænse landbrugernes omkostninger ved overholdelse, men til gengæld gøre forvaltningen og kontrollen mere besværlig og samtidig eventuelt påvirke ordningens kontrollerbarhed.

---

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2012:298:0001:0096:DA:PDF>

EU-institutionerne har også anerkendt de små og mellemstore virksomheders (SMV) særlige behov. Der er gjort en betydelig indsats for at fastlægge passende rammer for SMV'ernes investeringer på tværs af forskellige programmer (program for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (COSME), Horisont 2020 (forskning og innovation), forordningen om fælles bestemmelser). Der er navnlig taget hensyn til de investeringsbehov, som ikke kan opfyldes af markedet under de aktuelle økonomiske forhold (COSME, Horisont 2020, Connecting Europe-faciliteten (infrastruktur), forordningen om fælles bestemmelser). Derfor er der indført nye finansielle instrumenter, som vil kunne tilvejebringe yderligere ressourcer til investeringer.

2.2. Enklere regler og bedre adgang til finansiering for at nedbringe fejlprocenten og skabe større effektivitet

2.2.1. Resultatorientering

Et vigtigt skridt i retning af forenkling og rationalisering har også været at gøre programmerne mere resultatorienterede: et begrænset antal klare mål og prioriteter, som er knyttet til Europa 2020-strategien.

Målene for EU-finansieringen i de sektorspecifikke programmer er direkte forbundet med **Europa 2020-strategien**. Dette blev støttet af de lovgivende instanser under forhandlingerne. I nogle tilfælde indeholder programmet en artikel, der direkte bestemmer dette, f.eks. Horisont 2020-rammeprogrammet⁹. I andre tilfælde henvises der til Europa 2020-strategien som et vigtigt element i de artikler, der fastsætter programmets mål, eller i det mindste i betragtningerne. Betragtningerne i forordningen om fælles bestemmelser indeholder f.eks. en sådan henvisning. Den politiske prioritet om at opfylde nogle af målene i Europa 2020-strategien forfølges også med et særligt finansieringsinstrument, programmet for beskæftigelse og social innovation (EaSI) (919 496 mio. EUR), som forvaltes centralt af Kommissionen. Opfyldelsen af målene i Europa 2020-strategien er også en af prioriteterne i samhørighedspolitikken, hvor støtten systematisk knyttes til disse mål. Der er skabt en fælles ramme for alle de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene), som også skal omsætte målene i Europa 2020-strategien til investeringsprioriteter.

Rent operationelt indgås der i øjeblikket **partnerskabsaftaler** med hver medlemsstat. Disse aftaler fastsætter de nationale og regionale partners forpligtelse til at anvende de tildelte midler til at gennemføre programmer og projekter, der bidrager til Europa 2020-strategien. De programmer, der støttes gennem ESI-fondene, skal omfattes af resultatrammer, så det er muligt at vurdere fremskridtene med de forskellige tilsagn. For i højere grad at rette fokus mod resultater og opnåelsen af målene i Europa 2020-strategien oprettes der en **resultatreserve** på 6 % af samhørighedsbudgettet i forbindelse med målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og det samme under budgettet for udvikling af landdistrikter. Midlerne sættes til side, og efter en gennemgang i 2019 tildeles de prioriteter, som har opfyldt de forskellige delmål i retning af at nå programmålene i forbindelse med Europa 2020-strategien (resultatrammen).

---

⁹ Artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF.

Et andet instrument, der skal fremme en mere resultatorienteret tilgang inden for samhørighedspolitikken, er den **fælles handlingsplan**. Den giver medlemsstaterne mulighed for i fællesskab at gennemføre dele af programmerne med udgangspunkt i midler og resultater, der er aftalt på forhånd med Kommissionen. Betalingerne til de fælles handlingsplaner afhænger af resultaterne og tager form af forenkede omkostningsmuligheder.

2.2.2. Fokus på resultater

Et af hovedelementerne i EU's finansiering i 2014-2020 er resultatforøgelse og -måling: målene for finansieringsprogrammerne er smarte (dvs. specifikke, målbare, realiserbare, relevante og berammede) og ledsages af resultatindikatorer¹⁰.

Alle de godkendte finansieringsprogrammer stemmer overens med de resultatorienterede principper i finansforordningen. De omfatter præcise og detaljerede oplysninger om de foreslåede initiativers merværdi og deres relevans for Kommissionens strategiske mål og EU's mål vedrørende sektorpolitik, specifikke mål, der beskriver initiativernes forventede resultater, og resultatindikatorer, der skal måle disse både kvantitativt og kvalitativt. Et af hovedelementerne i tildelingen af EU-midler er, at det skal skabe en EU-merværdi. Dette er blevet indføjet i teksten for de fleste lovgivningsforslag, ofte som en del af bestemmelserne vedrørende evaluering. Halvvejs i finansieringsperioden udarbejder Kommissionen en evalueringsrapport om opfyldelse af målene for alle de initiativer, der finansieres via programmerne, som evaluerer EU-merværdien. Resultatforøgelsen danner også basis for de finansieringsmekanismer, der er fastsat for nogle af programmerne. Den tematiske koncentration i forordningen om fælles bestemmelser og de fondsspecifikke forordninger om ESI-fondene eller resultatpræmieordningen under instrumentet til førtiltrædelsesbistand - som yder finansiel bistand til de lande, der ønsker at tiltræde EU - har fokus rettet mod resultatmåling og -forøgelse af EU-finansieringen. I forbindelse med resultatrammen og -reserven i forordningen om fælles bestemmelser anvendes resultatprincipperne ligeledes på alle de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fonde).

2.2.3. Forenkede omkostningsmuligheder

Indførelsen af fælles finansieringsmodeller vil også bidrage til en betydelig forenkling, navnlig hvad angår mindre administrative byrder og omkostninger.

De forenkede omkostningsmuligheder har fået en ny dimension i ESI-fondene. For det første er de ikke længere begrænsede til den europæiske socialfond (ESF) og den europæiske fond for regionalstøtte (EFRU), men finder nu også anvendelse for den europæiske landbrugsfond for udvikling af landdistrikterne (ELFUL) og den europæiske hav- og fiskerifond (EHFF) samt fondene for indre anliggender. Forordningen har indført flere nye foranstaltninger. F.eks. kan alle typer omkostninger, og ikke kun direkte omkostninger, nu beregnes som en fast takst. Forordningen har også fastsat andre takster og beregningsmetoder, ligesom der er skabt større sammenhæng med andre EU-politikker. Anvendelsen af forenkede omkostningsmuligheder bør lette forvaltningsmyndighedernes og støttemodtagernes administrative byrde og bør samtidig styrke den retlige og finansielle sikkerhed. Den Europæiske Revisionsret erklærede

¹⁰ Med hensyn til smart regulering se også meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, *Målrettet og effektiv regulering (REFIT): resultater og næste skridt*, COM(2013) 685 final, [http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2013:0685\(01\):FIN:DA:PDF](http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2013:0685(01):FIN:DA:PDF).

for nylig, at der er "en lavere tendens til fejl i projekter, hvor omkostningerne anmeldes med forenkledede omkostningsordninger. Det må således forventes, at en mere udbredt anvendelse af forenkledede omkostningsordninger vil indvirke positivt på fejlniveauet"¹¹. For at gøre anvendelsen mere udbredt, er de forenkledede omkostningsmuligheder gjort obligatoriske for de mindste ESF-projekter¹² og for den materielle bistand under den europæiske fond for bistand til de socialt dårligst stillede. I Horisont 2020 er der indført **en enhedssats for godtgørelse** samt en **obligatorisk fast sats for indirekte omkostninger**. Enhedssatsen gælder for alle støttemodtagere med undtagelse af almennyttige juridiske enheder inden for samme foranstaltning (ét projekt – én finansieringssats), mens den faste sats for indirekte omkostninger gælder næsten alle foranstaltninger og alle typer deltagere. Begge foranstaltninger betyder, at det ikke bliver nødvendigt at foretage komplekse beregninger og indberetning, og at fejl kan undgås. Denne nyskabelse er især relevant på grund af den strategiske rolle, som forskning og innovation spiller for EU's økonomi. Formålet med denne forenkling er også at spare administrativ tid og energi, så der frigøres ressourcer, som kan anvendes mere produktivt til foranstaltningen. Revisionsretten godkendte i sin udtalelse nr. 6/2012 om forslaget til Horisont 2020-programmet¹³ denne radikalt forenkledede model for finansiering af omkostninger og udtalte, at den vil "lette og fremskynde ansøgningsprocessen" og "mindske risikoen for uregelmæssigheder".

2.2.4. Lette revisionsbyrden

Revisionsbyrden er blevet lettet i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. I forordningen om fælles bestemmelser er der indført regler om begrænsning af revision af operationer under en bestemt grænse (200 000 EUR for EFRU/Samhørighedsfonden, 150 000 EUR for ESF og 100 000 EUR for EHFF). Det kan således bidrage til en væsentlig forenkling. Forvaringsperioden for dokumentation er også blevet afkortet med henblik på at lette støttemodtagerens administrative byrde.

2.2.5. Momsudgifters støtteberettigelse

Et andet skridt i retning af forenkling er, at bestemmelserne om godtgørelse af momsudgifter i de forskellige sektorspecifikke programmer er blevet tilpasset de relevante bestemmelser i finansforordningen.

En sådan tilpasning skal i overensstemmelse med finansforordningen sikre større ensartethed i behandlingen af de momsudgifter, som støttemodtagerne afholder under de forskellige programmer, og skal sikre juridisk klarhed. Momsomkostningerne kan kun godtgøres, når de ikke kan tilbagebetales i henhold til national lovgivning, og når de er betalt af en ikke-afgiftspligtig person¹⁴. Der er kun indført meget begrænsede undtagelser til denne standardregel, nemlig i forordningen om fælles betalinger, fondene for indre anliggender og Connecting Europe-faciliteten. I disse tilfælde er undtagelserne defineret så simpelt som muligt for at undgå uklarheder og fejl i forbindelse med gennemførelsen.

---

¹¹ Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2012, med institutionernes svar, EUT C 331 af 14.11.2013, s. 1 – 256.

¹² <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2013:331:0001:01:DA:HTML>.

¹³ Under 50 000 EUR af det offentlige bidrag betales til støttemodtageren.

¹⁴ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2012:318:0001:0011:DA:PDF>.

¹⁴ Artikel 126 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (finansforordningen).

2.2.6. Udfasning af de nationale tildelinger

Med udfasningen af de nationale tildelinger under programmet for miljø og klimaindsats, som forvaltes centralt af Kommissionen, er der gjort store fremskridt med hensyn til skabelsen af en enkel og sammenhængende ramme for finansiel bistand på EU-niveau.

De nationale tildelinger i forbindelse med EU-finansieringen af miljøprojekter under LIFE-programmet ophører gradvist og vil udgå helt i 2018. De nationale kvoter for tildeling af EU-finansiering til miljøprojekter skulle tidligere sørge for, at budgettet for hele programmet blev fordelt til hver medlemsstat på basis af et forudfastsat vejledende beløb. På grund af den varierende kvalitet og det varierende antal af projekter, som medlemsstaterne har indgivet, har de nationale tildelinger dog ikke medført en mere afbalanceret fordeling af midlerne. De har faktisk bidraget til at reducere EU's merværdi ved de tidligere miljøprogrammer (LIFE+)¹⁵, fordi projekterne af bedre kvalitet ikke kunne finansieres, idet budgettet for et bestemt år skulle fordeles på baggrund af projekternes nationale oprindelse. Udfasningen af disse kvoter er derfor et stort skridt i retning af større effektivitet og kvalitet af udgifterne. Fra og med 2018 tildeles midlerne til de bedste miljøprojekter på EU-niveau, selv om Kommissionen vil yde teknisk bistand til de medlemsstater, hvor de potentielle støttemodtagere kan have vanskeligt ved at udarbejde projekter af tilstrækkelig kvalitet til at modtage finansiel bistand fra EU.

2.3. E-forvaltning

Der tages behørigt hensyn til de teknologiske fremskridt i FFR 2014-2020 - forvaltningen af samhørighedspolitikken bliver elektronisk fra 2016.

Indførelsen af elektroniske dataudvekslingssystemer til at kommunikere med støttemodtagerne, anvende eksisterende databaser og opbevare dokumenter vedrørende samhørighedspolitikken (e-samhørighed) vil reducere støttemodtagernes administrative byrde, f.eks. ved at sikre, at de ikke behøver indgive de samme oplysninger mere end én gang. Det skønnes, at e-samhørighed vil reducere den samlede administrative byrde på EU-plan med ca. 11 %. Kravet om e-forvaltning stammer fra den vigtigste henstilling fra Gruppen af Højtstående Uafhængige Interesserede Parter vedrørende Administrative Byrder i den indledende vurdering af administrative byrder i perioden 2000-2006. E-samhørighed vil ligeledes nedbringe risikoen for mistede dokumenter og vil på lang sigt nedbringe omkostningerne til arkivering. De lovgivende instanser støtter e-samhørighed, men har udskudt den obligatoriske frist for indførelse til den 31. december 2015 (Kommissionen havde oprindeligt foreslået den 31. december 2014) for at give de nationale forvaltninger mere tid til at indføre de nødvendige systemer og procedurer.

3. FORSØMTE MULIGHEDER

3.1. Basisretsakterne er for detaljerede

De mere ambitiøse resultater inden for forenkling er ind imellem blevet hæmmet af modstridende prioriteter. Nogle af basisretsakterne indeholder detaljerede bestemmelser med henblik på at skabe en stabil og stram lovgivningsramme, der fastsætter alle de mulige

¹⁵ Se i den forbindelse Revisionsrettens særberetning nr. 15/2013: http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR13_15/QJAB13015DAN.pdf.

elementer i forvejen. Dette begrænser dog Kommissionens spillerum i forbindelse med gennemførelsen af programmerne.

Denne tendens til at udforme lovgivningsteksterne meget detaljeret indskrænker Kommissionens spillerum ved gennemførelsen af programmerne og har ført til, at nogle af basisretsakterne er overlæssede med tekniske detaljer, som kan være ufleksible og svære at tolke.

Der er indført en lang række elementer i basisretsakterne, der former gennemførelsen. Disse omfatter tematiske prioriteter og typer af foranstaltninger for hele programperioden (RELEX-fondene, Connecting Europe-faciliteten, LIFE, forbrugerprogrammet), men for flere programmer også mål, støtteberettigede foranstaltninger eller selv kriterier, som Kommissionen skal tage hensyn til i udformningen af sit arbejdsprogram (som er Kommissionens vigtigste instrument til programmering af finansieringen) - dette gælder f.eks. sundhedsprogrammet. I andre tilfælde er der indført elementer i basisretsakterne, som det ville have været bedre at fastsætte på et senere stadie gennem delegerede retsakter for at undgå at overlæsse basisretsakten med tekniske detaljer og skabe større fleksibilitet i fastsættelsen af sådanne elementer. Denne tendens har været fremherskende i fondene for den fælles landbrugspolitik samt for ESI-fondenes finansielle instrumenter (forordningen om fælles bestemmelser) eller under Connecting Europe-faciliteten. Ikke desto mindre er muligheden for under Connecting Europe-faciliteten at bruge delegerede retsakter til at ændre de vigtigste vilkår, betingelser og procedurer for hvert finansieringsinstrument efter evalueringen af disse instrumenter og for at tage hensyn til ændrede markedsvilkår, en nyttig metode til at undgå en alt for stiv budgetgennemførelse og hurtigt at reagere på ændringer af markedsvilkårene.

3.2. Kommissionen skal have strammere kontrol over programgennemførelsen

3.2.1. Opdeling af programmernes budget

En detaljeret opdeling af budgettet og tilfælde af øremærkning af midlerne i de fleste basisretsakter fastsætter budgettildelingen for de relevante programmer for de næste syv år. Det begrænser Kommissionens muligheder for at reorientere EU-finansieringen oven på uforudsete økonomiske, sociale og politiske udviklinger. Det kan således mindske effektiviteten ved EU's finansiering. Denne risiko afbødes dog ved Kommissionens beføjelse til at ændre bevillingerne ved delegerede retsakter.

For at sikre, at Kommissionen i løbet af gennemførelsen har en strammere forudgående demokratisk kontrol over budgettildelingen (udover den årlige budgetprocedure), er der indført en detaljeret opdeling af budgettet i lovgivningsteksten for de fleste finansieringsprogrammer. De nyligt indførte tematiske prioriteter er derfor ofte ledsaget af en procentvis fordeling af programmets rammebeløb for de kommende syv år (RELEX, Connecting Europe-faciliteten, Kreativt Europa, Galileo, COSME). Kommissionen har dog ofte en fleksibilitetsmargin til selvstændig handling og muligheden for at vedtage delegerede retsakter, hvis der skulle være behov for at udvide denne margin. Der er også indført en minimumstildelingsprocent per foranstaltning, når disse skal gennemføres af medlemsstaterne gennem nationale programmer, som skal godkendes af Kommissionen (fondene for indre anliggender). Selv om disse bevillinger skal sikre, at medlemsstaterne afsætter et minimum til fælles EU-prioriteter, strider de imod medlemsstaternes forskellige situationer og deres prioriteter på dette politikområde. De gør det også svært for Kommissionen at sikre

gennemførelsen, når medlemsstaterne har ansvaret for projektgennemførelsen og Kommissionen udøver overvågning og kontrol (delt forvaltning).

I nogle tilfælde er budgettet blevet endnu strammere opdelt, end det var tilsigtet i Kommissionens forslag (EaSI, Erasmus+, Horisont 2020). En detaljeret opdeling af budgettet kan især være et problem for de programmer, hvor der som følge af den foranstaltning, der finansieres, er et afgørende behov for større fleksibilitet i budgettildelingen (EU's civilbeskyttelsesordning og EU Aid Volunteers-programmet, som skal finansiere et volontørkorps på EU-plan, der skal yde humanitær bistand), eller for programmer med et lille rammebeløb, hvor der er behov for fuld fleksibilitet til at forvalte de begrænsede midler mest effektivt (programmet for rettigheder, ligestilling, unionsborgerskab og civilret, Told 2020, Hercule III - bekæmpelse af svig, Pericles – beskyttelse af euroen mod falskmøntneri).

3.2.2. Administrative byrder

Medlemsstaternes forudgående kontrol over Kommissionens budgettildeling er styrket: det vil skabe mindre fleksibilitet i forbindelse med Kommissionens gennemførelse af finansieringsprogrammerne. Disse procedurer kan også hæmme effektiviteten og dermed påvirke støttens kvalitet negativt.

De eksisterende udvalgsprocedurer, som enten er indført eller styrket af Rådet i de fleste programmer, sørger allerede for, at arbejdsprogrammerne granskes i udvalg af nationale eksperter. Rådet har dog indført en strammere kontrol med Kommissionens budgettildeling for visse programmer (Horisont 2020, Connecting Europe-faciliteten). I disse programmer skal beslutningen om at yde støtte (et administrativt dokument, hvorved Kommissionen fastsætter betingelserne for og størrelsen af den støtte, der skal ydes, inden for rammerne af det vedtagne arbejdsprogram) ligeledes ledsages af en udtalelse fra det relevante udvalg. For så vidt angår retningslinjerne for de transeuropæiske telenet (TEN-T), har Rådet med støtte fra Europa-Parlamentet i forbindelse med vedtagelsen af arbejdsprogrammet indført krav om forudgående konsultation af nationale eksperter inden den almindelige udvalgsprocedure.

Disse administrative procedurer påvirker den institutionelle balance og risikerer at mindske effektiviteten ved EU-finansieringen, idet de medfører proceduremæssige forsinkelser, overdrevent bureaukrati og øgede omkostninger. Virkningerne kan navnlig være negative i de tilfælde, hvor der er stærkt og hurtigt behov for EU's finansielle bistand, f.eks. katastrofebistand til fødevare- og fodersikkerhed.

4. VEJEN FREM: DE NÆSTE SKRIDT

4.1. I EU-institutionerne

EU-institutionerne bør hurtigt og effektivt vedtage retsakter, der supplerer basislovgivningen, hvor det er nødvendigt, og gennemførelsesforanstaltninger med henblik på at iværksætte den konkrete tildeling af midler snarest muligt.

De lovgivningsmæssige rammer på nogle politikområder skal suppleres med vedtagelsen af retsakter, der supplerer basislovgivningen ved at indføje de nødvendige tekniske specifikationer. For at optrappe og lette denne proces har Kommissionen fået delegeret beføjelse til at vedtage disse retsakter. De relevante ikke-lovgivningsmæssige retsakter skal vedtages hurtigt, så der så hurtigt som muligt er en færdig retlig ramme på plads, og så der kan ydes finansiell bistand. Helt konkret tildeles midlerne ved gennemførelsesforanstaltninger, der er nødvendige for alle finansieringsprogrammerne. Disse omfatter bl.a.

arbejdsprogrammer, hvor Kommissionen forvalter det relevante finansieringsprogram centralt, men også skabeloner og modeller. Ved vedtagelsen af disse foranstaltninger bør man især have forenkling for øje. De lovgivningsmæssige bestemmelser bør anvendes effektivt, så man så vidt muligt undgår administrative byrder og forsinkelser, så midlerne kan tildeles støttemodtagerne så hurtigt som muligt. Ligeledes vil Kommissionen hurtigt vedtage foranstaltninger - f.eks. retningslinjer - der fremmer gennemførelsen, når dette er fastsat i basislovgivningen (f.eks. Connecting Europe-faciliteten, Horisont 2020, Kreativt Europa).

4.2. I medlemsstaterne

Medlemsstaterne har også et vigtigt ansvar for forenkling. De bør undgå at pålægge de potentielle modtagere af EU-finansieringen unødvendige administrative byrder og koncentrere midlerne på de vedtagne EU-prioriteter og -mål.

For at denne strømning skal fungere effektivt, er der indført systemer i de forskellige finansieringsprogrammer, der koncentrerer midlerne på tematiske prioriteter og politiske mål som defineret i Europa 2020-strategien. Disse systemer udgør dog ofte kun en mulighed. De skal anvendes for at være effektive. I de tilfælde, hvor medlemsstaterne har ansvaret for gennemførelsen (f.eks. ESI-fondene), skal medlemsstaterne forfølge de vedtagne tematiske prioriteter og mål ved at indføre regler og procedurer, der fremmer deres opfyldelse.

Med hensyn til finansieringsprogrammer, hvor forvaltningen deles med Kommissionen, har medlemsstaterne ansvar for at forfølge forenklingsindsatsen ved hurtigt og effektivt at indføre de nødvendige politiske og institutionelle rammer, både for programmeringen og gennemførelsen. Det betyder, at de skal undgå administrative byrder, indføre regler og procedurer, som gør det lettere for støttemodtagerne at modtage EU-midler, og fastsætte gennemskuelige og lettilgængelige lovgivningsmæssige og administrative rammer. Disse rammer bør gennemføres med henblik på at fremme og fremskynde tildelingen af EU-midler til støttemodtagerne, støtte investeringer og undgå unødvendige udgifter og spredning af EU-midler gennem ineffektive kanaler. Simple regler og procedurer er den bedste måde at opnå disse resultater på.

4.3. Både Kommissionen og medlemsstaterne

De forenklingsforanstaltninger, der indføres i finansieringsprogrammerne, skal gøres effektive gennem gennemførelsen. Både Kommissionen og medlemsstaterne har ansvaret herfor.

Kommissionen (central forvaltning) og medlemsstaterne (delt forvaltning, hvor de nationale eller regionale programmer skal godkendes af Kommissionen) skal hurtigt udarbejde ambitiøse programmer med konkrete og målbare mål, så resultaterne bliver mere synlige, og så de kan demonstrere den merværdi, som EU-midlerne bringer. I tilfælde med valgfrihed bør de forenkledede omkostningsmuligheder have forrang for ordningerne for faste omkostninger. I forbindelse med forordningen om fælles bestemmelser er det f.eks. muligt - for lignende typer operationer og støttemodtagere - at anvende forenkledede omkostningsmuligheder under EU's politik eller eksisterende metoder under støtteordninger, der udelukkende finansieres af medlemsstaterne. Disse muligheder bør gribes. Revisionsretten har bemærket¹⁶, at medlemsstaterne og forvaltningsmyndighederne ind imellem har været tilbageholdende med at anvende de forenkledede omkostningsmuligheder, fordi de har været nervøse for at overtræde

---

¹⁶ Se henvisning nr. 11.

betingelserne i den relevante lovgivning. Kommissionen har opfordret medlemsstaterne til at arrangere seminarer om de forenklede omkostningsmuligheder, der samler repræsentanter fra medlemsstaterne, Kommissionen og Revisionsretten. Der er allerede afholdt en række seminarer i 2013 og planlagt flere i 2014. For at skabe større sikkerhed for medlemsstaterne og forvaltningsmyndighederne fastsætter nogle af de relevante basisretsakter satserne (forordningen om fælles bestemmelser, ESF-forordningen). Der er derfor ikke behov for en metodisk begrundelse for anvendelsen af disse satser. Der er nu ligeledes indført forenklingsmuligheder for så vidt angår administrative byrder for ESI-fondene. Udover at koncentrere midlerne bør der også sikres en bedre koordinering af de forskellige finansieringskilder (herunder finansieringsinstrumenter) gennem et øget samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne med hensyn til gennemførelsen. Denne koordination er nødvendig for at give modtagerne bedre adgang til midler og skabe en multiplikatoreffekt i forbindelse med EU's midler ved at tiltrække yderligere ressourcer fra private investorer.

Forenklingen er nødvendig, men ikke tilstrækkelig til at sikre bedre anvendelse af midlerne og reduktion af fejlprocenten. Den bør ledsages af hensigtsmæssige kontroller samt forebyggende og korrigerende foranstaltninger.

Enkle regler og procedurer er et vigtigt middel til at undgå fejl og en bedre anvendelse af midlerne. Gennemførelsen af disse forenklingsforanstaltninger bør dog ledsages af hensigtsmæssige kontroller, som både EU-institutionerne og medlemsstaterne har ansvar for. Kommissionen og medlemsstaterne har også et fælles ansvar for korrekt anvendelse af de forebyggende og korrigerende foranstaltninger, der er blevet indført i landbrugs- og samhørighedspolitikken, dvs. eventuel afbrydelse og suspension af betalingerne og finansielle korrektioner¹⁷. Afbrydelse og suspension af betalinger og finansielle korrektioner beskytter EU-budgettet. Ikke desto mindre har medlemsstaterne stor interesse i selv at afdække og korrigere fejl for at undgå finansielle nettokorrektioner, som definitivt reducerer tildelingen af midler.

---

¹⁷ Se i den forbindelse meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet, *Anvendelse af finansielle nettokorrektioner over for medlemsstater*, COM(2013) 934.

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 3.3.2014
COM(2014) 114 final

ANNEX 1

BILAG

RESULTATTAVLENS HOVEDPUNKTER PÅ SAMTLIGE POLITISKE OMRÅDER

til

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

Endelig resultattavle for forenkling under FFR 2014-2020

BILAG

RESULTATTAVLENS HOVEDPUNKTER PÅ SAMTLIGE POLITISKE OMRÅDER

til

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET

Endelig resultattavle for forenkling under FFR 2014-2020

TEMA	SPØRGSMÅL	FØRSTE RESULTATTAVLE	ANDEN RESULTATTAVLE	ENDELIGT RESULTAT
Nedbringelse af antallet af programmer	<p>Sammenhæng mellem de fælles regler og de sektorspecifikke regler</p> <p><i>(Artikel 1 i forordningen om fælles bestemmelser – nu ESI-fondene)</i></p> <p><i>(KOM(2011) 615 endelig)</i></p>	<p>Rådets forslag vedrørende forordningen om fælles bestemmelser kan give anledning til talrige undtagelser i de sektorspecifikke regler.</p> <p>Kommissionen mener, at undtagelser fra de fælles regler i sektorspecifikke regler bør holdes på et absolut minimum, da der ellers er risiko for, at harmoniseringen undergraves, ved at der bliver talrige undtagelser i disse regler. I den henseende støtter Kommissionen Det Forenede Kongeriges udtalelse om, at der skal arbejdes på større harmonisering af reglerne for fonde, der er omfattet af den fælles strategiske ramme.</p>	<p>Endnu ikke afklaret: drøftelserne forsætter for at nå frem til en fælles holdning.</p>	<p>Spørgsmålet er afklaret. Kommissionens holdning blev vedtaget af de lovgivende instanser, og der er sikret sammenhæng mellem de fælles regler og de sektorspecifikke regler, idet artikel 1 i forordningen om fælles bestemmelser fastsætter, at de fælles regler i tilfælde af tvivl har forrang for de fonds-specifikke regler og de fonds-specifikke forordninger. Der skal derudover gives udtrykkeligt tilladelse til undtagelser fra de fælles regler.</p>
	<p>FISCUS-programmet</p> <p><i>(KOM(2011) 706 endelig)</i></p>	<p>Rådet og Europa-Parlamentet har foreslået en opdeling af det integrerede program, som Kommissionen har</p>	<p>Programmet er blevet opsplittet i to særskilte programmer:</p>	<p>Programmet er blevet opsplittet i to særskilte programmer: "FISCALIS 2020"</p>

		foreslået på told- og skatteområdet. Kommissionen fastholder, at et integreret FISCUS-program vil sikre gedigen forenkling, skabe synergier og bevare sammenhængen i gennemførelsesbestemmelserne, uden at det går ud over de to sektorers særlige træk.	"FISCALIS 2020" og "TOLD 2020"	og "TOLD 2020"
Fælles sektorramme	Adfærdskodeks <i>Artikel 5, ESI-fondene)</i>	Rådets ophævelse af adfærdskodeksen vil betyde en svækkelse af den flerniveaustyring, som skal gøre samhørighedspolitikken mere effektiv.	Adfærdskodeksen er blevet genindført af de lovgivende instanser.	Den europæiske adfærdskodeks for partnerskab er blevet genindført i artikel 5 i forordningen om fælles bestemmelser.
	Den fælles strategiske ramme <i>(Artikel 12, ESI-fondene)</i>	Rådet og Europa-Parlamentet har forkastet anvendelsen af en delegeret retsakt med henblik på definitionen af ikke-væsentlige bestemmelser i den fælles strategiske ramme. De foreslår i stedet at medtage disse elementer i bilaget til retsakt. Kommissionen har accepteret denne tilgang, men insisterer på at blive tillagt beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt for at færdiggøre bilaget med de mere tekniske ikke-væsentlige elementer af den fælles strategiske ramme og ændre bilaget. Det er nødvendigt for at	Kommissionen har forelagt et ændret forslag for at indføre den fælles strategiske ramme i et bilag til den lovgivningsmæssige retsakt, selv om den mener, at denne ramme vedrører ikke-væsentlige elementer i den lovgivningsmæssige retsakt.	I henhold til artikel 10 i forordningen om fælles bestemmelser indføres der en fælles strategisk ramme som fastsat i bilag I i forordningen. Kommissionen kan ændre nogle specifikke afsnit i den fælles strategiske ramme med delegerede retsakter (koordinering, samarbejde).

		have en vis fleksibilitet, så relevante elementer kan justeres på baggrund af praktiske erfaringer.	bilaget.	
	Fælles regler for eksterne finansieringsinstrumenter <i>(KOM(2011) 842 endelig)</i>	Rådet og Europa-Parlamentets ordførere ønsker at medtage dele af den fælles gennemførelsesforordning, der finder anvendelse på alle eksterne finansieringsinstrumenter, i de sektorspecifikke eksterne finansieringsinstrumenter. Kommissionen vil forsøge at bevare integriteten i gennemførelsesforordningen og samtidig sikre en forsvarlig, retlig tilgang.	Spørgsmålet er ikke afklaret.	Spørgsmålet er afklaret. De fælles gennemførelsesbestemmelser for eksterne finansieringsinstrumenter blev vedtaget af de lovgivende instanser den 3. december 2013 og bekræftet ved den efterfølgende afstemning i Europa-Parlamentet onsdag den 11. december 2013.
	<i>Definition af prioritetsakser i samhörighedspolitikken</i> <i>(Artikel 87, ESI-fondene)</i>	Rådet og Europa-Parlamentet er blevet enige om at investeringsprioriteter fra mere tematiske mål kan kombineres uden nogen begrænsning i programmet. Formandskabet, der får støtte af Europa-Parlamentet, tillader prioritetsakser for flere fonde og prioritetsakser for flere regionskategorier uden at stille krav om samtlige oplysninger for hver fond og regionskategori.	Spørgsmålet er ikke afklaret: Kommissionen mener, at dette undergraver koncentration (den resultatorienterede fremgangsmåde) og gør gennemførelsen kompliceret. Det skaber også retsuskikkerhed, fordi sådanne muligheder kræver tilpasning af mange retlige bestemmelser.	Når det er nødvendigt og for at øge virkningerne og effektiviteten gennem en tematisk logisk integreret tilgang kan der tillades prioritetsakser for flere fonde og prioritetsakser for flere regionskategorier. I velbegrundede tilfælde kan investeringsprioritet er fra mere end et tematisk mål tillades.
	Generel regel om medlemsstaternes tekniske bistand <i>(Artikel 109, ESI-</i>		Rådet har foreslået	Undtagelserne fra den generelle regel, som blev indført af Rådet i artikel 119
			ordninger, hvor der er en generel	

	<i>fondene)</i>		regel angående loftet for tildeling af teknisk bistand, og en række undtagelser, som i vid udstrækning ophæver den generelle regel og giver vanskeligheder med fortolkningen. Spørgsmålet er ikke afklaret: Kommissionen mener, at de mange regler og undtagelser, som Rådet indfører, gør forvaltningen yderst kompliceret.	(tidligere artikel 109) i forordningen om fælles bestemmelser er bevarede.
	Et enkelt betalingsorgan i den fælles landbrugspolitik <i>(Artikel 7, den horisontale forordning om den fælles landbrugspolitik)</i> <i>(KOM(2011) 625 endelig 2)</i>	Rådets formandskab foreslår at nedbringe antallet af betalingsorganer per medlemsstat til "det nødvendige minimum". Kommissionen har foreslået at nedbringe antallet af betalingsorganer til ét pr. medlemsstat eller region for at sikre yderligere harmonisering og forenkling af forvaltningen af den fælles landbrugspolitik, bl.a. ved at mindske de administrative byrder og gøre revisionen mere effektiv.	Spørgsmålet er ikke afklaret: For Kommissionen vil godkendelsen af Rådets forslag betyde, at lejligheden bliver forpasset til at forenkle forvaltningen og mindske de administrative udgifter.	Medlemsstaterne kan bevare det antal betalingsorganer, der var godkendt inden den horisontale forordning trådte i kraft. <i>(Artikel 7 i forordning (EU) nr. 1306/2003 (den horisontale forordning))</i>
	Et enkelt nationalt koordinations-organ i "Erasmus for Alle" (nu Erasmus+)	Der bliver sat spørgsmålstejn ved Kommissionens forslag om et enkelt nationalt organ pr. medlemsstat i	Spørgsmålet er ikke afklaret: Rådet og EP CULT-udvalget har indført en	Der er indført mulighed for, at medlemsstaterne kan have mere end ét nationalt organ i overensstemmelse

	<p>(Artikel 21)</p> <p>(KOM(2011) 788 endelig)</p>	<p>Europa-Parlamentets kompetente udvalg.</p> <p>Kommissionen er ikke enig i denne tilgang, som afspejler den nuværende retssituation, da dette vil indskrænke den fleksible anvendelse af EU-midler i medlemsstaterne og medføre yderligere arbejde og omkostninger til administration.</p>	<p>mulighed for, at der kan være mere end ét nationalt organ, alt efter national lovgivning og praksis.</p>	<p>med national lovgivning og praksis.</p>
	<p>Tre sektorer under et enkelt instrument i Connecting Europe-faciliteten</p> <p>KOM(2011) 665 endelig 2</p>	<p>Den integrerede tilgang til Connecting Europe-faciliteten fandt støtte i Rådets generelle delindstilling af 7. juni 2012.</p> <p>I Europa-Parlamentet, hvor forslaget behandles i et blandet udvalg (TRAN-ITRE), ser instrumentet ud til at nyde bred støtte.</p>	<p>Rådet og det kompetente udvalg i Europa-Parlamentet har accepteret den af Kommissionen foreslåede enhedsstruktur</p>	<p>Rådet og Europa-Parlamentet har accepteret den af Kommissionen foreslåede enhedsstruktur</p>
<p>Synergier/ Mainstreaming</p>	<p>"Grønnere" direkte betalinger i den fælles landbrugspolitik</p> <p>(Artikel 29-33, forordningen om direkte betalinger)</p> <p>(KOM(2011) 625 endelig)</p> <p>(Artikel 65, den horisontale forordning)</p> <p>(KOM(2011) 628 endelig)</p>	<p>Den tendens, der aftegner sig i Rådet, går i retning af en udvanding af Kommissionens forslag. Både Rådets og Europa-Parlamentets ordførere har foreslået ændringer, der skal begrænse omfanget af miljøkravene, f.eks. gennem højere tærskler og bredere definitioner. Det fremgår af de ændringer af den horisontale forordning om den fælles landbrugspolitik, som Europa-Parlamentet</p>	<p>Spørgsmålet er ikke afklaret: den reviderede tekst fra formandskabet indeholder en lang række forskellige undtagelser, fritagelser, godkendelsesprocedurer, vægtning af (økologiske fokus-) områder osv., som har til formål at begrænse anvendelsesområdet for og indvirkningen af</p>	<p>Medlemsstaterne tillades stor fleksibilitet ved gennemførelsen af miljøkravene, herunder muligheden for at indføre forskellige tærskler, undtagelser og muligheder. I den forbindelse kan medlemsstaterne beslutte at lade landbrugerne anvende en praksis, som skønnes at svare til de grønne metoder i forordningen. De kan også beslutte at give landbrugerne lov til at opfylde</p>

		<p>har foreslået, at manglende overholdelse af miljøkravene ikke bør påvirke de grundlæggende direkte betalinger. Det vil i realiteten gøre overholdelsen af miljøkrav frivillig for landmændene.</p> <p>Kommissionen er villig til at drøfte visse justeringer af sine tekniske forslag, men miljømekanismen bør fortsat være troværdig med henblik på at fastholde målet om, at 30 % af de direkte betalinger skal knyttes til anvendelsen af metoder, som er miljø- og klimavenlige.</p>	<p>landbrugeres udgifter til efterlevelse af reglerne, vil de også gøre lovgivningen mere kompliceret, navnlig hvad angår forvaltning og kontrol af, om EU's midler anvendes rigtigt, og de vil mindske indvirkning og effektivitet af miljøkravene.</p> <p>Ifølge de ændringer, som blev vedtaget af EP COMAGRI, skal en reduktion af støtten i tilfælde af manglende efterlevelse kun have konsekvenser for den "grønne" betaling og ikke for andre direkte betalinger. Desuden skal miljøkravene ifølge ændringerne fra COMAGRI udelukkes fra referenceværdien for landbrugs-miljø-klimamålinger inden for rammerne af udviklingen af landdistrikterne. Det betyder, at finansiering under ELFUL vil kunne anvendes til praksis i landbruget, som allerede er dækket af den grønne betaling ("dobbelt</p>	<p>nogle af miljøkravene i forbindelse med regionale eller kollektive miljømæssige fokusområder, i stedet for individuelle fokusområder.</p> <p>30 % af de direkte betalinger skal stadig knyttes til grøn praksis.</p> <p>Princippet om "ingen dobbeltfinansiering" er også bevaret.</p> <p>Hvis en landbruger ikke overholder kravene, kan han højst miste et beløb svarende til de grønne betalinger, han har modtaget i løbet af de første to år. For det tredje år kan han derudover pålægges at skulle betale 20 % af støttebeløbet. Denne procentdel stiger til 25 % i 2018.</p> <p><i>(Artikel 43 – 47 i forordning (EU) nr. 1307/2013 om direkte betalinger)</i></p> <p><i>(Artikel 77 i forordning (EU) nr. 1306/2013 (den horisontale forordning))</i></p>
--	--	---	--	---

			<p>finansiering").</p> <p>Det Europæiske Råd har godkendt Kommissionens grønne tilgang og anvendelsen af 30 % af det nationale loft for økologiske metoder. Det anerkender, at der er behov for en klart defineret fleksibilitet for medlemsstaterne med hensyn til valg af foranstaltninger.</p> <p>Kommissionen accepterer, at der er behov for fleksibilitet, men er imod en skræddersyet tilgang for hver enkelt medlemsstat og de talrige undtagelser, som vil komplicere gennemførelsen.</p>	
	<p>Mainstreaming af horisontale principper (Artikel 7, 8, 48 og 87, ESI-fondene)</p>	<p>Rådet og Parlamentet støtter større integration af de horisontale principper om ligebehandling, ikke-diskrimination, bæredygtig udvikling og klima. Rådets holdning, ifølge hvilken medlemsstaterne får beføjelse til at vurdere relevansen heraf i operationelle programmer, vil imidlertid svække mainstreamingen.</p>	<p>Rådet og Europa-Parlamentet er blevet enige om den fremgangsmåde, som giver medlemsstaterne beføjelse til at beslutte, om et horisontalt princip er relevant for et bestemt operationelt program under samhørighedspolitikken, men at deres vurdering skal være behørigt begrundet. Kommissionen accepterer ikke denne</p>	<p>Medlemsstaterne kan vurdere relevansen af de pågældende horisontale principper for et specifikt program under samhørighedspolitikken, men vurderingen skal være behørigt begrundet.</p>

			fremgangsmåde.	
	Den fælles landbrugspolitik - Program for udvikling af landdistrikterne <i>(KOM(2011) 627 endelig)</i>		Spørgsmålet er ikke afklaret. Rådets formandskab har foreslået, at ELFUL udelukkes fra anvendelsesområdet for de almindelige forudgående konditionaliteter i ESI-fondene. Det kan føre til forskellige måder at vurdere relevansen af betingelser på og dermed gøre brugen af EU-midler mindre effektiv og virksom. Både EP COMAGRI og Rådets formandskab har foreslået, at medlemsstaterne skal kunne indgive nationale og regionale programmer samtidigt. Det vil kunne gøre forvaltningen yderst besværlig og give problemer ud fra et finansielt perspektiv.	ELFUL omfattes af anvendelsesområdet for de almindelige forudgående konditionaliteter i ESI-fondene. Medlemsstaterne kan have parallelle nationale og regionale programmer. <i>(Forordning (EU) nr. 1305/2013 om udvikling af landdistrikterne)</i>
	Den fælles landbrugspolitik - en fælles markedsordning (fusionsmarkedsordning) <i>(KOM(2011) 626)</i>		De ændringer, som EP-COMAGRI har vedtaget, opretholder eller udvider anvendelsen af visse overflødige eller forældede markedsinstrumenter	En række mindre eller ikke-anvendte støtteordninger er blevet ophævet. De lovgivende instanser har dog besluttet at bevare støtten til humle. Mælkekvoterne udløber i 2015 og

			ter og tilføjer nye værktøjer til markedsregulering. Det indebærer enten en fortsættelse eller en forøgelse af administrative udgifter og byrder for både markedsdeltagere og nationale administrationer.	sukkerkvoterne udløber i 2017. De lovgivende instanser har dog afvist forslaget om at ophæve retten til plantning af vinstokke. Plantningsrettighederne erstattes i stedet af en ny tilladelsesordning. <i>(Forordning (EU) nr. 1308/2013 om den fælles markedsordning)</i>
Klare prioriterede mål og indikatorer (resultatorienterede)	Minimumsbevilling til ESF (Artikel 84, ESI-fondene)	Rådets holdning i forbindelse med forordningen om fælles bestemmelser om at fjerne minimumsbevillingen til den Europæiske Socialfond (ESF) vil fjerne fokus fra Europa 2020-strategien for vækst og jobskabelse. Kommissionen insisterer på behovet for, at ESF har et stabilt budget gennem en minimumsandel i samhørighedspolitikken. Det er afgørende for at sikre det nødvendige investeringsniveau i mennesker, så der kan realiseres ambitiøse beskæftigelsesmål, især behovet for at nedbringe arbejdsløsheden, navnlig ungdomsarbejdsløshed, og bekæmpe fattigdom og social udstødelse. Europa-Parlamentets	Der er forhandlinger i gang om dette punkt. Europa-Parlamentet støtter Kommissionens forslag og har forelagt ændringsforslag, som skal øge fleksibiliteten mellem regionerne. Det vil Kommissionen kunne acceptere. Det Europæiske Råd har understreget, at den nødvendige støtte til menneskelig kapital vil blive sikret gennem en passende andel af ESF i samhørighedspolitikken.	Det er blevet vedtaget. I henhold til artikel 92, stk. 4, i forordningen om fælles bestemmelser er ESF's minimumsandel fastsat til mindst 23,1 % af budgettet til samhørighedspolitikken.

		beskæftigelsesudvalg støtter varmt alle de ovennævnte kommissionsforslag.		
	Finansiering af grundlæggende infrastrukturer i mere udviklede regioner <i>(Artikel 5 i EFRU)</i>	Rådet foreslår at give mere udviklede regioner mulighed for finansiering af grundlæggende infrastrukturer inden for områderne miljø, transport og IKT. Kommissionen finder, at det økonomiske rationale i at anvende de små beløb, der er tilgængelige under EFRU, på mere udviklede og velstående regioner, vil være temmelig begrænset. Pengene kan anvendes mere effektivt til at stimulere vækst og beskæftigelse i de mindre udviklede nødstedte regioner.	Spørgsmålet er ikke afklaret. Rådet og Europa-Parlamentet ser ud til stort set at være enige.	Investeringer i infrastruktur, der tilbyder basisserviceydelser til borgerne inden for miljø, transport og IKT vil være støtteberettigede, også i de mere udviklede regioner.
	Tematisk koncentration i ESF <i>(Artikel 4, ESF)</i> <i>KOM(2011) 607 endelig 2</i>	Rådet foreslår, at ændringer i koncentrationsmekanismen i Den Europæiske Socialfond (ESF) ændres med hensyn til målet om "at fremme social integration og bekæmpe fattigdom". Rådets forslag om en undtagelse, der vil gøre det muligt at medtælle EFRU-beløb i målet om, at 20 % af ESF skal afsættes til dette tematiske mål, gør mekanismen for koncentration	Spørgsmålet er ikke afklaret. Europa-Parlamentet går stærkt ind for Kommissionens forslag.	Det blev besluttet, at 20 % af de samlede ESF-midler i hver medlemsstat skal afsættes til det tematiske mål om "at fremme social integration og bekæmpelse af fattigdom og enhver forskelsbehandling". Den tematiske koncentration kan anvendes takket være øremærkningen af mellem 60 % og 80 % af ESF-

		irrelevant. EFRU-beløbene kan i sig selv udgøre 20 % af ESF-midlerne, særlig i de mindre udviklede regioner.		tildelingen til hvert operationelt program til op til fem af investeringsprioriteterne, afhængigt af typen af region.
	Resultatramme for ESI-fondene <i>(Artikel 20 og bilag I, ESI-fondene)</i>	Rådets ændringer skal skabe større fleksibilitet for medlemsstaterne og tilstrækkelige garantier til at bortvejre bekymringerne vedrørende negative incitamenter (suspension af betalinger og finansielle korrektioner). Kommissionen kan acceptere disse forslag, men ikke at fjerne eller svække de negative incitamenter, der skal modvirke dårlige resultater og fastlæggelse af urealistiske mål.	Rådet accepterer delvis Kommissionens forslag. Europa-Parlamentet er imod Kommissionens forslag om at anvende finansielle korrektioner i tilfælde af alvorlige mangler i at have nået de vedtagne mål.	De vigtigste principper i Kommissionens forslag er bevaret. Kommissionen kan anvende suspensioner eller finansielle korrektioner i tilfælde af alvorlige mangler med hensyn til realisering af målene.
	Nye mål og indikatorer	Dette er et horisontalt anliggende. Europa-Parlamentets ordførere og i nogle tilfælde Rådet foreslår i forbindelse med mange kommissionsforslag, at der tilføjes en lang række detaljerede mål og nye indikatorer, som er mindre specifikke eller mindre relevante. Derved svækkes fokus på resultaterne.	Spørgsmålet er ikke afklaret. For eksempler på udvikling inden for sektorspecifikke programmer, se nedenfor.	Der er indført nye mål, tematiske prioriteter og øvrige indikatorer i flere programmer. I forbindelse med samhørighedspolitikken er der fastsat fælles resultatindikatorer i bilagene til de forskellige fondsspecifikke forordninger (EFRU, Samhørighedsfonden, ESF, osv.)
	Erasmus for Alle (nu Erasmus+) <i>(Artikel 4, 5 og 11, KOM(2011) 788)</i>	I Rådets generelle delindstilling er alle indikatorer fjernet. Rådet foreslår at	For indikatorers vedkommende er Europa-Parlamentet og	Indikatorerne er bevaret i bilaget til basisretsakten.

	<i>endelig</i>)	fastlægge indikatorerne i en gennemførelsesretsakt. Det er ikke på linje med de øvrige programmer. Indikatorer indgår normalt i retsakten, eller bør fastlægges i delegerede retsakter.	Rådet ikke nået til enighed, da Rådet har fjernet dem fra retsgrundlaget. EP CULT-udvalget har foreslået, at indikatorerne indgår i et bilag til den lovgivningsmæssige retsakt, som kan ændres ved en delegeret retsakt. For målenes vedkommende har EP CULT-udvalget tilføjet ekstra mål, som ikke altid stemmer overens indbyrdes, og som gør det hele mere kompliceret.	
	Programmet "Et Kreativt Europa" <i>(Artikel 14, KOM(2011) 785 endelig)</i>	Rådet foreslår at fastlægge indikatorerne i en gennemførelsesretsakt. Det er ikke konsekvent i forhold til de øvrige programmer. Det samlede programs generelle indikatorer indgår i retsakten. Derfor er de grundlæggende indikatorer fastlagt i selve lovgivningsteksten og eventuelt udspecificeret i den delegerede retsakt.	Spørgsmålet er ikke afklaret. Kommissionen fastholder sin indvending mod brugen af gennemførelsesretsakter, fordi de ikke har den fornødne synlighed og gennemsigtighed, hvilket er afgørende i forhold til markedsdeltagerne.	Indikatorerne er bevaret i basisretsakten og kan ændres ved delegerede retsakter.
	Sundhedsprogrammet <i>(Artikel 2 og 7, KOM(2011) 709 endelig)</i>	Programmets mål og indikatorer er gjort langt bredere og mindre resultatorienterede. Dermed mangler den direkte forbindelse til programmets finansielle og operationelle kapacitet.	Spørgsmålet er ikke afklaret: Rådet foreslår stadig at øge medfinansieringen for alle medlemsstater. Kommissionen har foreslået, at forøgelsen	Medfinansieringen er steget for de medlemsstater, der har et BNI på mindre end 90 % af EU-gennemsnittet, forudsat at organer fra mindst 14 lande, hvoraf mindst 4 skal befinde sig i

		<p>Beslutningen i Rådets generelle indstilling om at generalisere medfinansieringssatser på op til 80 % for såkaldte fælles aktioner mellem medlemsstaterne (se nedenfor) og den modstridende udvidelse af de mål, der er omfattet heraf, bidrager til en sandsynlig udvanding af programmets indvirkning, da der vil kunne finansieres færre aktioner.</p>	<p>begrænses til medlemsstater, hvis BNI er mindre end 90 % af EU-gennemsnittet, for at øge deres deltagelse i fælles aktioner og for at tage hensyn til det lille budget, der er til rådighed for dette program.</p>	<p>ovennævnte situation, deltager i aktionen.</p>
	<p>Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) <i>(Artikel 72, KOM(2011) 804 endelig)</i></p>	<p>Rådet har tilføjet en række nye prioriteter. Især vil medtagelsen af henvisningen til forarbejdning begrænse effektiviteten på grund af programmets beskedne størrelse sammenlignet med andre strukturelle instrumenter. EHFF-forslaget bør fokusere på kerneområder inden for fiskeri og akvakultur.</p>	<p>Rådet holder fast ved sin holdning.</p>	<p>Der er vedtaget en kompromisløsning: støtten ydes til visse typer af forberedningsaktiviteter.</p>
<p>Fleksible beslutningsprocedurer</p>	<p>Delegation af beføjelser til Kommissionen fjernes eller indskrænkes.</p> <p>1. Eksempler: I samhørigheds politikken er kriteriet for udpegelse af forvaltnings myndigheder blevet indføjet af Rådet i den lovgivningsm</p>	<p>Der er tale om horisontale anliggender, som optræder i mange af de forslag til ændringer, som Rådet og Europa-Parlamentet har fremsat til Kommissionens forslag.</p> <p>Rådet og i visse tilfælde Europa-Parlamentet har foreslået at fjerne eller begrænse muligheden for delegering af</p>	<p>Kommissionen har fastholdt sin holdning om vedtagelse eller ændring af ikke-væsentlige elementer ved en delegeret retsakt.</p> <p>Kommissionen mener især, at det bør være muligt at foretage ændringer af bilag af teknisk art, og at muligheden for indvendinger giver de</p>	<p>Muligheden for at ændre ikke-væsentlige bestemmelser ved delegerede retsakter er bevaret, men ikke på alle de områder, som Kommissionen havde foreslået (f.eks. Horisont 2020). I samhørigheds politikken har de lovgivende instanser i visse tilfælde, men ikke alle, besluttet at lade</p>

	<p>æssige retsakt (hvor Rådet har accepteret delegerede retsakter i EHFF og i ELFUL).</p> <p>2. I ESI-fondene afviser Rådet delegerede retsakter i forbindelse med den fælles strategiske ramme.</p> <p>3. I LIFE (kriteriet for geografisk balance), Horisont 2020 (for resultatindikatorer og, delvis, for adgang til finansiering).</p> <p>Rådet forsøger også at begrænse Kommissionens beføjelse til at ændre selv tekniske bilag i form af en delegeret retsakt, f.eks. RELEX, CEF (finansielle instrumenter)</p> <p>Desuden har Rådet i RELEX-finansieringsinstrumenterne stærkt begrænset den</p>	<p>beføjelser til Kommissionen til at vedtage delegerede retsakter hvad angår ikke-væsentlige bestemmelser i den lovgivningsmæssige retsakt; de har foreslået at lade disse elementer indgå i den lovgivningsmæssige retsakt. Denne tilgang belaster lovgivningsmæssige tekster med alt for mange tekniske detaljer, hvilket gør dem vanskeligere at læse og mindre tilgængelige for markedsdeltagerne, begrænser fleksibiliteten i den operationelle forvaltning, som er nødvendigt for en forsvarlig og effektiv finansiel forvaltning af EU-midler, eller fører til langvarige beslutningsprocesser.</p> <p>Behovet for operationel fleksibilitet er især af betydning for RELEX-finansieringsinstrumenter på grund af begivenheders uforudsigelige art inden for dette område og behovet for hurtig reaktion. Afhængigt af udfaldet af forhandlingerne om delegerede retsakter vil den manglende fleksibilitet i beslutningstagningen kunne gøre EU's</p>	<p>lovgivende instanser de nødvendige garantier.</p>	<p>bestemmelserne indgå i basisretsakten i stedet for at give Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter eller gennemførelseslovgivning på alle områder (f.eks. kriterier for udpegning af forvaltningsmyndighed, kriterier for forudgående vurdering af finansieringsinstrumenter).</p>
--	---	---	--	--

	<p>fleksibilitet, som blev indført med Kommissionens forslag vedrørende anvendelse af ikke-tildelte midler, de ikke-væsentlige ændringer i programmeringsdokumenter og finansieringsafgørelser, og tærsklerne for anvendelse af udvalgsproceduren.</p>	<p>indsats ineffektiv.</p>		
	<p>Delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter</p>	<p>Rådet har i mange tilfælde, især på områderne med delt forvaltning (den fælles landbrugspolitik, samhørighedspolitikken, Hav- og Fiskerifonden, fondene inden for indre anliggender) foreslået at ændre delegerede retsakter til gennemførelsesretsakter for at styrke medlemsstaternes ret til at udøve kontrol (gennem udvalgsprocedurer). Dette rejser spørgsmål med hensyn til rækkevidden og arten af de retsakter, der er omfattet af traktatens (TEUF) artikel 290 og 291, og har betydelige institutionelle konsekvenser.</p> <p>Europa-Parlamentet har derimod ofte foreslået, at gennemførelsesretsakter ændres til delegerede retsakter, hvilket bringer det på lige fod med Rådet. Sådanne forslag er</p>	<p>Spørgsmålet er ikke afklaret.</p>	<p>Delegerede retsakter er bevaret til ændring af ikke-væsentlige elementer. Gennemførelsesretsakter gennemfører de udtømmende bestemmelser i basisretsakten.</p> <p>EP har trukket anmodningen om delegerede retsakter til programmeringsdokumenter tilbage.</p>

		<p>fuldstændigt uhensigtsmæssige, når det gælder årlige arbejdsprogrammer, som skal vedtages og efterfølgende tilpasses hurtigt, for at der skal kunne reageres rettidigt på ændrede omstændigheder og ske en effektiv gennemførelse af programmerne. Sådanne delegerede retsakter vil ikke være i overensstemmelse med traktaten og vil i høj grad hæmme den operationelle gennemførelse og forlænge "tiden frem til støttetildeling og tiden frem til støtteudbetaling". De vil også være fuldstændig uhensigtsmæssige, når det gælder programmeringsdokumenter i forbindelse med Relex-instrumenter, som i de fleste tilfælde skal drøftes og afstemmes med de modtagende tredjelande. Der mindes om, at programmeringsdokumenter udarbejdes med henblik på gennemførelse – ikke regulering – af de relevante retlige instrumenter, og at de derfor ikke har alle de retlige karakteristika (dvs. fastsættelse af generelle og bindende regler inden for EU's retsorden), som de skal have, for at der kan være tale om en "delegeret retsakt".</p>		
--	--	--	--	--

	<p>Begrænsning af Kommissionens budgetmæssige beføjelser</p>	<p>Rådet og i mange tilfælde Europa-Parlamentet foreslår en yderligere inddeling af budgettet i dellofter for forskellige aktiviteter og/eller foranstaltninger samt for teknisk bistand under programmerne, og at dette foretages på samme niveau som den lovgivningsmæssige retsakt. Sådanne forslag indskrænker Kommissionens evne til at forvalte budgettet, da de fratager den den operationelle fleksibilitet, som er nødvendig for den daglige budgetforvaltning. De er fuldstændig u hensigtsmæssige, når det gælder programmer med en lille finansieringsramme, og er uforholdsmæssigt ufleksible i forbindelse med årlige arbejdsprogrammer.</p>	<p>Spørgsmålet er ikke løst.</p> <p>En detaljeret opdeling af budgettet, som ofte gengiver strukturen i tidligere, nu sammenlagte programmer eller øremærker dele af budgettet eller overfører elementer fra finansieringsoversigten til selve retsakten, findes især i følgende programmer:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Erasmus for Alle 2. Forbrugere 3. Sundhed for Vækst 4. Programmet for social udvikling og innovation 5. Horisont 2020 6. Programmet for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (COSME) 7. Galileo 	<p>En detaljeret opdeling af programmets budget samt tilfælde af øremærkning er indført i mange programmer, så EP kan have bedre kontrol over selve Kommissionens gennemførelse af programmerne (og tildelingen af midler) af Kommissionen. Det gælder f.eks.:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Erasmus+: 2. Programmet for beskæftigelse og sociale innovation (tidligere PSCI) 3. Horisont 2020 4. Programmet for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (COSME) 5. Galileo 6. Programmet for retsvæsen 7. Programmet for rettigheder, ligestilling
--	--	--	---	---

				og unionsborgerskab
	ETS <i>(Artikel 20, KOM(2011) 610 endelig)</i>	Hvad angår det europæiske territoriale samarbejde har Rådet foreslået, at kombinationen af myndighedsfunktionerne forvaltning og attestering gøres fakultativ. Kommissionen er ikke enig heri og fastholder, at det bør være obligatorisk for at sikre proportionelle forvaltningsstrukturer for forholdsvis små programmer inden for det europæiske territoriale samarbejde og for at undgå overlappning af opgaver.	Spørgsmålet er ikke afklaret.	I henhold til artikel 21 i ETS-forordningen er kombinationen af myndighedsfunktionerne forvaltning og attestering fakultativ.
Udvalgsprocedurer	Rådet har tilføjet udvalgsprocedurer, som ikke var forudset i Kommissionens forslag. Eksempler: 1. Projektudvælgelse og individuelle retskrav (herunder afgørelser om tilskud): Connecting Europe-faciliteten, Horisont 2020 2. Nødhjælp – arbejdsprogrammer (fonde for indre anliggender) En mere byrdefuld udvalgsprocedure end		Spørgsmålet er ikke afklaret.	Rådet har tilføjet udvalgsprocedurer, som ikke var forudset i Kommissionens forslag. Eksempler: 5. Projektudvælgelse og specifikke retlige forpligtelser (herunder afgørelser om tilskud): Connecting Europe-faciliteten, Horisont 2020 6. Nødhjælp (fondene for indre anliggender, fødevare- og

	<p>i Kommissionens forslag</p> <p>3. Klausulen "Ingen holdning – ingen retsakt". Eksempler: fonde for indre anliggender, COSME, den fælles landbrugspolitik</p> <p>4. Proceduren med rådgivende udvalg er inden for mange områder blevet erstattet med den mere restriktive undersøgelsesprocedure. Eksempler: strukturfondene, den fælles landbrugspolitik, Horisont 2020</p>			<p>fodersikkerhed)</p> <p>7. Horisont 2020 – Euratomprogrammet</p> <p>En mere byrdefuld udvalgsprocedure end i Kommissionens forslag</p> <p>8. Klausulen "Ingen holdning – ingen retsakt". Eksempler: fonde for indre anliggender, COSME, den fælles landbrugspolitik, sundhed</p> <p>Proceduren med rådgivende udvalg er erstattet med den mere restriktive undersøgelsesprocedure. Eksempler: europæiske struktur- og investeringsfonde, den fælles landbrugspolitik, Horisont 2020</p>
Regler for støtteberettigelse	<p>Projekternes kvalitet set i forhold til nationale tildelinger (LIFE-programmet)</p>		<p>Spørgsmålet er ikke afklaret: Kommissionen foreslår, at midler udelukkende tildeles på grundlag af projekternes kvalitet. Rådet ønsker at genindføre vejledende nationale tildelinger for EU-</p>	<p>De nationale tildelinger udfases gradvist og forsvinder helt i 2018. Kommissionen vil yde teknisk bistand til de medlemsstater, der har særlig vanskeligt ved at udarbejde projekter af tilstrækkelig kvalitet til</p>

			midler. Europa-Parlamentet foreslår, at der fastsættes et register med vejledende national tildeling af midler, så der kan udløses kapacitetsopbygningsprojekter.	medfinansiering.
	<p>Moms i infrastrukturprojekter :</p> <p><i>(Artikel 8, CEF, KOM(2011) 665 endelig)</i></p> <p><i>(Artikel 59, ESI-fondene)</i></p> <p><i>(Artikel 20, LIFE-programmet)</i></p> <p><i>(KOM(2011) 874 endelig)</i></p>	<p>Efter at der er opnået enighed om finansforordningen vedrørende bestemmelser om støtteberettigelse for momsudgifter, på betingelse af at de ikke kan blive tilbagebetalt og er betalt af en ikke-afgiftspligtig person som omhandlet i artikel 13, stk. 1, i momsdirektivet, er der nu i Rådet og Europa-Parlamentet blevet sat spørgsmålstejn ved de sektorspecifikke forslag, der er indeholdt i Connecting Europe-faciliteten (CEF), CPR for strukturfondene og LIFE-programmet, som udelukker støtteberettigelse for moms.</p> <p>Kommissionen er af den overbevisning, at det er hensigtsmæssigt, at moms ikke er støtteberettiget, særlig i infrastrukturprojekter, og det bør den derfor heller ikke være i de relevante sektorspecifikke retsakter. I modsat</p>	<p>Det Europæiske Råd går ind for støtteberettigelsen, efter betingelserne i national momslovgivning, af ikke-refunderbar moms, der påløber i forbindelse med ESI-fonde og bidraget på 10 mia. EUR fra samhørighedsfonden til Connecting Europe-faciliteten. For LIFE-programmet er der enighed om, at bestemmelserne om støtteberettigelsen af momsudgifter tilpasses finansforordningen.</p> <p>Nye spørgsmål: Nogle af medlemsstaterne i Rådet har sat spørgsmålstejn ved ikke-støtteberettigelsen af momsudgifter, som offentlige myndigheder, der handler som sådanne, pådrager</p>	<p>Ikke-refunderbar moms, der påløber i forbindelse med ESI-fondene og bidraget på 10 mia. EUR til Connecting Europe-faciliteten vil være støtteberettiget.</p> <p>For LIFE-programmet er støtteberettigelsen tilpasset finansforordningen.</p> <p>For programmet om retlige anliggende og fondene for indre anliggender er støtteberettigelsen tilpasset finansforordningen, for så vidt angår direkte forvaltning, og forordningen om fælles bestemmelser, for</p>

		fald vil Den Europæiske Unions budget blive anvendt til at finansiere de nationale budgetter i stedet for at finansiere flere projekter. Det kan betragtes som i strid med de berørte finansieringsinstrumenters formål.	sig under programmet om retlige anliggender og fondene for indre anliggender.	så vidt angår delt forvaltning (kun fondene for indre anliggender).
	<p>Markedsføringsforans taltninger, EHFF (Artikel 71, EHFF) (KOM(2011) 804 endelig)</p>	<p>Rådet foreslår, at henvisningen til støtte til "direkte markedsføring af fiskevarer af mindre kystfiskere" i kommissionsforslaget vedrørende Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) fjernes. Europa-Parlamentet har angivet, at det støtter Kommissionens forslag.</p> <p>Kommissionen er uenig i Rådets forslag, da støtte til mindre kystfiskerfartøjer er vigtig. De mangler nemlig ofte erfaring og viden eller har ikke tilstrækkelige økonomiske midler til direkte markedsføring.</p>	Spørgsmålet er ikke afklaret.	
	<p>Én finansieringssats i Horisont 2020 (Artikel 22 og 24, deltagelsesreglerne) (KOM(2011) 810 endelig)</p>	<p>Europa-Parlamentets ordfører stiller spørgsmålstegn ved enhedssatsen for godtgørelse pr. projekt samt den faste enhedssats for indirekte omkostninger. Desuden har Rådet indført en undtagelse til enhedssatsen for godtgørelse for</p>	<p>Spørgsmålet er ikke løst: Europa-Parlamentet stiller stadig spørgsmålstegn ved enhedssatsen for finansiering. Rådet støtter princippet om en enhedssats, men indfører undtagelser.</p>	<p>Enhedssatsen for finansiering er bevaret, undtagen for almenyttige juridiske enheder i forbindelse med innovationsaktioner</p>

		<p>almennyttige juridiske enheder. Kommissionen insisterer på de forslag, som den har fremsat inden for rammerne af reglerne for deltagelse i Horisont 2020, da disse punkter er to hjørnестene i de forenklede finansieringsregler i Horisont 2020. De viser Kommissionens indsats for at lette støttemodtagernes administrative byrder, nedbringe fejlratene, muliggøre en mindre tung kontrolstrategi samt forkorte tidsrummet frem til bevillingen til gavn for støttemodtagerne.</p>	<p>Europa-Parlamentet er imod den faste enhedssats for indirekte omkostninger og foreslår genindførelse af den aktuelle omkostningsmetode som en mulighed, men Rådet har accepteret satsen. Det Europæiske Råd har understreget, hvor stor betydning forenkling har for EU's programmer inden for forskning, uddannelse og innovation som et middel til at opnå en væsentlig, gradvis forbedring af de relevante politikker.</p>	<p>Den faste enhedssats for indirekte omkostninger er bevaret.</p>
	<p>Tærskler for lånegarantier i COSME og Horisont 2020 <i>(Bilag II, KOM(2011) 834 endelig)</i></p>		<p>For COSME, programmet for virksomheders konkurrence og små og mellemstore virksomheder, og Horisont 2020, vedrørende lånegarantier for SMV'er, er adskillelselinjen mellem de to programmer blevet ændret af de lovgivende instanser. Denne ændring fører til en overlapning i anvendelsesområdet for begge programmer (lånegarantier under 150 000</p>	<p>Den ændrede tærskel (150 000 EUR) til forskningsorienterede projekter af SMV'er er bevaret.</p>

			EUR for forsknings- og innovationsorienterede SMV'er vil så være støtteberettigede under begge programmer), og det vil føre til betydelige administrative byrder for SMV'er og til udvanding af budgetstøtten og til, at programmålene mister fokus, da færre, mindre SMV'er vil få støtte.	
Støtte til videnoverførsel eller informationstiltag	Definition på støttemodtager <i>(Artikel 15, ELFUL)</i>		I den reviderede tekst fra formandskabet indføres deltageren i en uddannelse igen som støttemodtager, hvorved muligheden for begrænsning af administrative byrder bliver begrænset. Kommissionen mener, at det er udbyderen af uddannelsen eller anden videnoverførsel, der alene bør være modtageren af støtten.	Udbyderen af uddannelsen er modtager af støtten. <i>(Artikel 14 i forordning (EU) nr. 1305/2013 om udvikling af landdistrikterne)</i>
Forenklede omkostningsmuligheder	Gennemsnitlig arbejdstid <i>(Artikel 58, ESI-fondene)</i>	Rådet har forslået en ny mulighed til forenklet beregning af personaleomkostninger: de årlige bruttoomkostninger til personale divideret med 1 650 timer.	Spørgsmålet er ikke afklaret.	Forenklingsbestemelsen blev vedtaget, men den forenklede beregning blev ændret (personaleomkostninger beregnes med udgangspunkt i de årlige

		Kommissionen er fortsat forbeholden over for forslaget, fordi det ikke understøttes af nogen bagvedliggende metode.		bruttoomkostninger med 1 720 timer i stedet for 1 650 timer (artikel 68 i forordningen om fælles bestemmelser). (Artikel 18 i den horisontale forordning for fondene for inde anliggender)
	Obligatorisk brug af forenklede omkostninger for små projekter <i>(ESF, (Artikel 14))</i>	For så vidt angår ESF, har Rådet foreslået, at der ved foranstaltninger under 50 000 EUR ud over faste beløb og enhedsomkostninger skal kunne bruges faste satser. Kommissionen ville foretrække obligatorisk brug udelukkende af faste beløb og enhedsomkostninger, da der er et større forenklingspotentiale forbundet hermed.	Rådet har accepteret den obligatoriske brug af faste beløb eller enhedsomkostninger for små projekter, som Kommissionen har foreslået det, og tilføjet faste satser hertil. Europa-Parlamentet går ind for Kommissionens forslag. Kommissionen kan gå med til, at der indføres faste satser ud over andre forenklede omkostningsmuligheder.	Med hensyn til ESF blev det vedtaget, at foranstaltninger under 50 000 EUR skal tage form af enhedsomkostninger, faste satser og faste beløb.
	Udbetaling af faste beløb til mindre landbrugere <i>(Artikel 47-51, forordningen om direkte betalinger)</i> <i>(Artikel 92, den horisontale forordning)</i> <i>Ordning for mindre landbrugere</i>		Ifølge såvel den reviderede tekst fra Rådets formandskab som de ændringer, som er vedtaget af EP COMAGRI, skal anvendelsen af ordningen for mindre landbrugere være fakultativ for medlemsstaterne. Hvis ordningen skal gøres fakultativ, vil det	Ordningen for mindre landbrugere er fakultativ for medlemsstaterne. Medlemsstaterne kan vælge mellem tre forskellige metoder til beregning af betalingen. Det omfatter bl.a. muligheden for at betale det beløb, landbrugeren normalt ville have

			<p>muligvis betyde en forenkling for medlemsstaterne for et meget begrænset antal mindre landbrugere, men landbrugere i de medlemsstater, som beslutter at fravælge den, vil ikke få fordele af ordningen hvad angår forenkling.</p> <p>Ud over modellen med faste beløb, som er foreslået af Kommissionen, foreslår formandskabet en alternativ metode til beregning af det faste beløb i ordningen for mindre landbrugere, hvorved landbrugere, der tilslutter sig ordningen, vil få udbetalt de beløb, som de normalt ville have fået under de andre direkte betalingsordninger i 2014. Det heraf følgende beløb vil forblive uændret i de kommende år.</p> <p>Spørgsmålet er ikke løst: den foreslåede metode forekommer enkel og vil kunne betyde, at flere landbrugere bliver omfattet af ordningen for mindre landbrugere, hvis den bliver obligatorisk for</p>	<p>modtaget under andre ordninger for direkte betalinger, herunder årlige tilpasninger.</p> <p><i>(Artikel 61 til 65 i forordning (EU) nr. 1307/2013 om direkte betalinger)</i></p>
--	--	--	--	---

			medlemsstaterne. Den finansielle forvaltning bør dog tages op igen for at undgå, at den blive endnu mere kompliceret.	
	Grundbetalingsordningen (Artikel 18 - 28, forordningen om direkte betalinger)		<p>Kommissionen har foreslået, at de nuværende modeller under enkeltbetalingsordningen og den generelle arealbetalingsordning udskiftes med en basisindkomststøtte i form af en model med fast sats på regionalt eller nationalt plan i alle medlemsstater.</p> <p>Der er i Rådet en tendens til at gå i retning af en tilgang, som vil åbne døren for mangfoldige muligheder for differentiering af modellen og tempoet i intern omfordeling. Det vil undergrave målet om at få en enkel, harmoniseret tilgang, som Kommissionen har foreslået det.</p>	<p>Alle betalingsrettigheder under grundbetalingsordningen bør have en ensartet værdi på nationalt eller regionalt plan i 2019. Medlemsstaterne kan dog vælge en anden model, der fører til delvis konvergens. Medlemsstaterne har også mulighed for at indføre en frivillig omfordelingsbetaling. Den generelle arealbetalingsordning bevares frem til 2020 i EU-10.</p> <p>(Artikel 21 til 29, 36 til 37 og 41 til 42 i forordning (EU) nr. 1307/2013 om direkte betalinger)</p>
Proportional kontrol	Revisionsmetoder for EFRU, ESF og Samhørighedsfonden (Artikel 140, ESI-fondene)	Rådet har foreslået ændringer, som begrænser Kommissionens revisionsarbejde i uacceptabelt omfang. Det risikerer nemlig at undergrave Kommissionens	Spørgsmålet er ikke afklaret.	Princippet om proportional kontrol af de operationelle programmer er styrket, samtidig med at Kommissionen fortsat har

		muligheder for at overvåge anvendelsen af EU-budgettet og for at kunne stå inde for det.		tilstrækkelig mulighed for at overvåge anvendelsen af EU-budgettet og for at kunne stå inde for det (artikel 148 i forordningen om fælles bestemmelser).
	Revisionsmetoder for EFRU, ESF og Samhørighedsfonden <i>(Artikel 116, ESI-fondene)</i>	Rådet har foreslået, at de nationale revisionsorganer inden for samhørighedspolitik kan anvende ikke-statistiske stikprøvemetoder. Kommissionen har ikke accepteret dette forslag, da det ikke nødvendigvis giver pålidelig og sammenlignelig information i medlemsstaterne og dermed undergraver sikkerheden på EU-niveau.	Spørgsmålet er ikke løst.	Der kan anvendes en ikke-statistisk metode til udvælgelse af stikprøver under visse betingelser og i behørigt begrundede tilfælde (artikel 127 i forordningen om fælles bestemmelser).
E-forvaltning	E-samhørighed for EFRU, ESF og Samhørighedsfonden <i>(Artikel 112, ESI-fondene)</i>	Rådet foreslår, at fristen for gennemførelsen af e-samhørighed udsættes fra 2014 til 2016, hvorved en betydelig forenkling for støttemodtagerne forsinkes med to år. Kommissionen kan ikke acceptere en sådan forsinkelse.	Spørgsmålet er ikke løst. Rådet insisterer på gennemførelsen af e-samhørighed fra 2016. Drøftelserne om gennemførelsesfristen for "e-samhørighed" er fortsat i gang, men medlovgiverne ser ud til at være enige i, at det er nødvendigt med et skifte til elektronisk dataudveksling, fordi det giver en betydelig forenkling for støttemodtagerne. Kommissionen insisterer på, at	Gennemførelsen af e-samhørighed skal ske senest den 31. december 2015 (artikel 122 i forordningen om fælles bestemmelser).

			indførelsen af e-samhørighed skal ske senest den 31. december 2014 i betragtning af det store potentiale til forenkling, der ligger i denne foranstaltning. Det anslås, at den vil kunne føre til en reduktion på 11 % i de administrative byrder samlet set for EU.	
--	--	--	--	--